

Arrest

nr. 337 602 van 12 december 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 5 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 september 2025.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat. O. TODTS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partij, die verklaart van Palestina afkomstig te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 18 april 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 3 februari 2023 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend. Ze werd erkend als vluchteling op 3 februari 2023. Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 9 maart 2026. Haar Griekse reisdocumenten zijn geldig tot en met 25 april 2028.

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie, met inbegrip van het verslag van RSA van maart 2025, blijkt niet dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard te zijn dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

Verzoekende partij verwijst in het verzoekschrift bijkomend naar het recente rapport “Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights” van RSA/PRO ASYL van maart 2025 waarin de situatie besproken wordt van personen die vanuit een andere lidstaat terugkeren naar Griekenland omdat ze daar reeds over een beschermingsstatus beschikken. De door de verzoekende partij bijgebrachte informatie laat niet toe anders te oordelen met betrekking tot de situatie van personen die internationale bescherming in Griekenland genieten dan hetgeen hierboven reeds gesteld wordt.

4. Verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene

informatie, haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.

Verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. De verzoekende partij brengt naar voor dat ze psychologische problemen heeft (Bijkomende vragenlijst M-status Griekenland) en dat het mentaal niet goed met haar gaat (NPO, p.2). Ze legt verschillende medische documenten neer die haar mentale toestand staven. Uit het meest recente document, dat dateert van 18 februari 2025, blijkt dat ze te kampen heeft met angst, emotionele angst, blijvende angst, piekeren, slaapproblemen, nachtmerries, tristesse, chronische vermoeidheid, fysieke pijn, een verlies van interesse in de dingen en een verlies van plezier. Ze heeft een matige depressie die zich uit in slaapproblemen, tristesse, intense moeheid en pessimisme. Ze heeft ook ptss, hetgeen zich uit in nachtmerries, piekeren, hartkloppingen, irritatie, een defensieve attitude en concentratieproblemen. Uit deze documenten kan echter niet blijken dat ze omwille van haar mentale problemen niet in staat zou zijn om bij een terugkeer zelfstandig in haar levensonderhoud te voorzien waardoor ze in een toestand van verregaande materiële deprivatie zou terechtkomen. Haar mentale problemen kunnen dan ook niet gezien worden als een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak.

In de mate verdere psycho-medische opvolging noodzakelijk is, toont de verzoekende partij niet aan dat zij in Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde medische en/of psychologische ondersteuning. Zo is haar verblijfsvergunningen nog geldig. Voorts blijkt uit niets en de verzoekende partij toont niet aan dat zij, om redenen voorzien in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in Griekenland geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg. De verzoekende partij brengt ook geen concrete elementen bij waaruit zou kunnen blijken dat ze enige inspanning heeft geleverd om psychologische zorg voor haar te vinden of dat haar deze psychologische zorgen geweigerd zouden zijn. Ze verklaart dat er geen behandeling is in Griekenland en dat deze niet bestaat (NPO, p.11). Haar pogingen tot het verkrijgen van psychologische hulp waren echter beperkt. Zo ging ze het enkel vragen in het centrum maar de organisaties die haar zouden kunnen helpen waren weggestuurd (NPO, p.16). Nadat ze uit het centrum weg was en ze haar internationale beschermingsstatus had gekregen, heeft ze geen pogingen meer ondernomen om psychologische hulp te verkrijgen (NPO, p.16). Uit haar verklaringen blijkt dus niet dat ze de van haar te verwachten inspanningen heeft geleverd om psychologische zorgen te bekomen. De commissaris-generaal stelt verder terecht dat daar haar Griekse verblijfsvergunning nog geldig is, haar AMKA ook nog geldig is en ze niet aantoont dat ze deze niet kan gaan aanvragen. Uit de objectieve landeninformatie blijkt verder dat zelfs indien ze niet over een AMKA beschikt ze steeds toegang zal hebben tot medische zorgen op voorwaarde dat ze zich tot een openbaar ziekenhuis of medisch centrum wendt. Ook psychologische verzorging valt hier volgens de objectieve landeninformatie onder ("UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare" beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; "Verslag feitenonderzoek" van september 2024, p. 49, 50-51)."

In de mate dat kan worden aangenomen dat er in Griekenland een kwaliteitsverschil mogelijk is in vergelijking met België op vlak van gezondheidszorg en sociale bescherming, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat de verzoekende partij bij een terugkeer naar Griekenland zou belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. Evenmin houdt zulk kwaliteitsverschil verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hetzelfde geldt immers voor de Griekse onderdanen. Bovendien hebben personen die internationale bescherming genieten, recht op een ziektekostenverzekering onder de voorwaarden die de wet aan Griekse burgers stelt. Het komt de verzoekende partij toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om in concreto aan te tonen dat zij haar rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en zij, zoals in casu aangevoerd, als statushouder geen toegang heeft tot medische zorg. De verzoekende partij slaagt hier echter niet in. De verzoekende partij toont hoe dan ook niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat zij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zal hebben tot of kunnen genieten van de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg.

Bijgevolg liggen er geen overtuigende elementen voor waaruit zou blijken dat de verzoekende partij omwille van haar gezondheidstoestand over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig haar rechten uit te oefenen, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, zodat er een ernstig risico is dat zij bij terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 3 februari 2023 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend. Ze werd erkend als vluchteling op 3 februari 2023. Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 9 maart 2026. Haar Griekse reisdocumenten zijn geldig tot en met 25 april 2028. Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitel blijkt nergens uit en wordt door verzoekende partij niet aangetoond.

6. Het komt aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. De verzoekende partij had geenszins enige intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Ze verklaart immers dat ze sinds dat ze Gaza verlaten heeft naar België wou komen en wou verder reizen dan Griekenland (NPO, p.7 en p.10). Haar gebrek aan intentie voor het uitbouwen van een duurzaam bestaan in Griekenland blijkt ook uit haar korte verblijf als begunstigde van internationale bescherming met de vereiste verblijfsdocumenten. Ze verklaart haar paspoort en Griekse verblijfsvergunning op hetzelfde moment te hebben gekregen in juni (NPO, p.12). De verzoekende partij verklaart Griekenland te hebben verlaten op 4 augustus 2023 (NPO, p.8). Dit wil zeggen dat ze slechts twee maanden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland heeft doorgebracht. Het is voor de verzoekende partij onmogelijk om op basis van een dergelijk kort verblijf haar conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden tot het vinden van huisvesting, tewerkstelling en taallessen. Wat betreft haar toegang tot huisvesting blijkt uit haar verklaringen dat ze steeds onderdak had in Griekenland met uitzondering van anderhalve maand toen ze het opvangcentrum diende te verlaten (NPO, p.8). Daarna kon ze steeds onderdak vinden bij andere Palestijnen en kon ze een kamer huren in Griekenland (Bijkomende vragen m-status Griekenland, verklaring dvz, vraag 33 en NPO, p.8). De verzoekende partij toont niet aan dat ze enige andere stappen heeft gezet om huisvesting te vinden zoals een beroep doen op de Griekse overheid of enige andere organisatie om haar te helpen huisvesting te vinden. Wat betreft haar zoektocht naar werk, beperken haar inspanningen zich tot een éénmalig bezoek aan een kantoor waar men haar vertelde dat ze de Griekse taal diende te beheersen (NPO, p.9). Uit haar verklaringen kan verder niet blijken dat ze enige inspanning heeft geleverd om op een andere manier werk te zoeken. Zo heeft ze zich niet gewend tot een arbeids- of interimkantoor of probeerde ze niet online op zoek te gaan naar organisaties die haar zouden kunnen helpen bij het vinden van werk (NPO, p.9). Uit haar verklaringen kan ook niet blijken dat ze zich gewend heeft tot de Griekse overheid om tewerkstelling te vinden. Haar jonge leeftijd en het feit dat ze de taal niet sprak kan geen vergoelijking zijn voor haar beperkte inspanningen. Het is immers de verantwoordelijkheid van de begunstigde van internationale bescherming om de rechten verbonden aan haar status af te dwingen bij de overheid die haar deze bescherming heeft gegeven. De verzoekende partij blijft hier echter in gebreke. Er kan ook niet blijken dat ze enige van haar te verwachten inspanningen heeft geleverd om de Griekse taal te leren. Ze heeft slechts eenmaal een school bezocht om zich in te schrijven maar de prijs was te hoog (NPO, p.14). Uit haar verklaringen kan niet blijken dat ze enige andere inspanning heeft geleverd om de Griekse taal te leren en op deze manier haar integratie in Griekenland te versnellen. Op basis van bovenstaande toont verzoekende partij niet aan dat zij ernstige pogingen ondernomen heeft om zich in Griekenland te integreren. Zij maakt dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoonde. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Waar de verzoekende partij verwijst naar de problemen die ze heeft gehad met personen die de verzoekende partij "Murtazaki" noemt en stelt dat ze in slechte omstandigheden verbleef in het opvangcentrum, dient er in navolging van de commissaris-generaal op gewezen dat deze problemen zicht situeren op een bepaalde plaats, tijd en context en deze op heden niet langer representatief zijn voor haar. De verzoekende partij is op heden immers een begunstigde van internationale bescherming. Aan deze status zijn de nodige rechten en voordelen verbonden. Het is de verantwoordelijkheid van de verzoekende partij om deze af te dwingen. Er kan verder ook worden op gewezen dat de verzoekende partij op geen enkel moment enig beroep heeft gedaan op de Griekse overheid om deze problemen of behandeling aan te kaarten bij de Griekse overheid (NPO, p.11 en p.18). Daar de verzoekende partij deze problemen niet heeft aangekaart bij de Griekse overheid, maakt ze ook niet aannemelijk dat de bescherming van de Griekse overheid en autoriteiten niet langer effectief of doeltreffend zou zijn.

Het loutere feit dat er in Griekenland sprake is van racisme en discriminatie, hoe betreurenswaardig ook, is op zich niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Griekenland aannemelijk te maken. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoekende partij niet zullen nakomen of dat

dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Aangezien de verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekende partij blijft hier in gebreke. Zij kan in het verzoekschrift aldus niet dienstig verwijzen naar de situatie in haar land van herkomst, namelijk Palestina, aangezien in casu haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland beoordeeld wordt. Zij kan in het verzoekschrift aldus niet dienstig verwijzen naar algemene informatie die betrekking heeft op de situatie in Palestina.

7. Artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij werd gehoord op het

Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

7. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting legt de verzoekende partij een aanvullende nota neer waarbij zij foto's en een bevestiging van een afspraak in AZ Alma voegt.

4.2. In het proces-verbaal van terechtzitting van 30 oktober 2025 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1492 legt de eed af en tolkt Arabisch

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen en wijst er VzP op dat berichten gevoegd bij haar aanvullende nota die niet vertaald zijn volgens art. 8 van het PR, aldus uit de debatten worden geweerd.

VzP legt een aanvullende nota neer en geeft erbij toelichting. Het gaat o.m. om een foto uit Griekenland, een afspraak traumatologie in België als gevolg van de mishandeling die ze in Griekenland opgelopen heeft.

In het opvangcentrum Manderfeld heeft de centrumarts haar meteen doorverwezen gezien haar zeer slechte toestand bij aankomst in België. Nu heeft ze tewerkstelling hier en kan ze haar familie helpen. Ze kent veel stress en meerdere familieleden zijn dood. Ze is kwetsbaar en heeft nood aan stabiliteit.”

5. Noch met voormeld betoog ter zitting, noch door middel van haar aanvullende nota brengt de verzoekende partij concrete en dienstige argumenten of elementen bij die van aard zijn afbreuk te doen aan de in de beschikking van 9 september 2025 opgenomen grond.

5.1. Vooreerst wordt opgemerkt dat een verzoek tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet, zoals hoger reeds wordt opgemerkt in punt 2 van het arrest, uitsluitend tot doel heeft mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. De vraag tot horen biedt de betrokkene echter geenszins de mogelijkheid om nieuwe middelen of argumenten aan te voeren of om

onvolkomenheden in het verzoekschrift alsnog recht te zetten. Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Met betrekking tot de bijlagen gevoegd aan de vraag tot horen, wordt vastgesteld dat deze niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging zoals voorgeschreven door artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bijgevolg kan de Raad geen kennis nemen van de inhoud van de tekst en kan deze niet in overweging worden genomen.

5.2. Algemene situatie voor begunstigen van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland

In zijn beschikking erkent de Raad dat uit de eerder bijgebrachte landeninformatie, met inbegrip van het verslag van RSA van maart 2025, blijkt dat er in Griekenland sprake is van een precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. Het betoog ter terechtzitting laat niet toe anders te oordelen. De verzoekende partij brengt ook geen andersluidende informatie bij. De landeninformatie laat niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

De voormelde landeninformatie volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die er internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn en evenmin dat statushouders in Griekenland bij terugkeer hoe dan ook zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie er gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim, pt. 91).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie toont verzoekende partij dus niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. Een individuele beoordeling van verzoekende partij haar concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

5.3. Persoonlijke situatie van verzoekende partij als Grieks statushouder

In de beschikking van 9 september 2025 wordt uitgebreid ingegaan op de persoonlijke situatie van de verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en worden de door haar aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat ze niet aantoonbaar dat ze persoonlijk haar rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van materiële deprivatie dreigt.

5.3.1. In de hoger geciteerde beschikking wordt vastgesteld dat uit het administratief dossier blijkt dat aan de verzoekende partij in Griekenland op 3 februari 2023 de vluchtelingenstatus toegekend werd en dat aan haar een verblijfsvergunning afgegeven werd die nog geldig is tot en met 9 maart 2026 (administratief dossier, stukken 1 en 2).

Bijgevolg beschikt de verzoekende partij op heden over een geldige Griekse verblijfsvergunning.

5.3.2. In voormelde beschikking wordt eveneens reeds vastgesteld dat de verzoekende partij vooreerst niet aannemelijk maakt dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Om tot voormeld besluit te komen, werd in voormelde beschikking rekening gehouden met de afgelegde verklaringen en voorgelegde documenten. Tevens wordt uitgebreid toegelicht om welke redenen de aangevoerde elementen niet kunnen volstaan.

Ter terechtzitting licht de verzoekende partij toe dat zij bij haar aanvullende nota een foto uit Griekenland en “een afspraak traumatologie in België als gevolg van de mishandeling die ze in Griekenland opgelopen heeft” voegt. In haar aanvullende nota stelt zij dat de foto bevestigt dat zij er mishandeld werd en dat de afspraak het gevolg van de mishandelingen in Griekenland is.

Bij haar aanvullende nota voegt de verzoekende partij twee zwart-wit kopieën van foto's. Op de eerste foto worden mannen zittend op een bank afgebeeld. Op de tweede foto is een vaag beeld van onder meer een gebouw, een parasol en enkele mensen te zien. Het is echter niet duidelijk wie de personen op deze foto's zijn, noch waar en wanneer deze foto's genomen werden. De verzoekende partij maakt ook niet aannemelijk waarom zij deze foto's pas in deze fase van de procedure voorlegt. De brief betreffende de “*afspraak traumatologie in België*” bevat enkel de mededeling dat de verzoekende partij een afspraak heeft op vrijdag 7 november 2025 bij dokter V. O. in het AZ Alma.

Uit geen van de bij haar aanvullende nota gevoegde documenten kan dan ook worden afgeleid dat de verzoekende partij in Griekenland mishandeld werd. Bovenal wordt hoe dan ook geen concrete toelichting gegeven over de impact van de verzoekende partij haar (mentale) gezondheidstoestand en eventuele behandeling met betrekking tot haar zelfredzaamheid en haar globaal dagelijks functioneren. Met deze documenten wordt dan ook evenmin aangetoond dat de verzoekende partij zou kampen met problemen die haar zouden beletten om haar rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de impact van deze problemen zou zijn op haar mogelijkheden om haar rechten aldaar te doen gelden. Ook uit deze documenten blijkt niet dat de (mentale) gezondheidstoestand van de verzoekende partij de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelf onmogelijk maakt. Waar zij ter terechtzitting nog meedeelt dat de centrumarts in het opvangcentrum haar meteen heeft doorverwezen gezien haar zeer slechte toestand bij aankomst in België, geeft zij aan dat zij thans werk heeft en haar familie kan helpen, wat getuigt van een positieve evolutie.

Uit de verklaringen van de verzoekende partij en/of de door haar bijgebrachte documenten blijkt bijgevolg niet dat de verzoekende partij haar psychologische en/of medische problemen belangrijke negatieve gevolgen hebben op het vlak van haar zelfredzaamheid en autonomie en dat haar medische toestand de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e). Door ter terechtzitting op algemene wijze aan te geven dat zij stress heeft, kwetsbaar is en nood heeft aan stabiliteit, slaagt zij hierin evenmin. Er liggen heden ook geen elementen voor waaruit blijkt dat de verzoekende partij niet of gedeeltelijk arbeidsongeschikt zou zijn, in tegendeel. Zoals vermeld, geeft zij aan thans aan het werk te zijn wat haar arbeidsmogelijkheden en zelfredzaamheid bevestigt.

Waar de verzoekende partij verwijst naar de situatie (van haar familieleden) in Gaza, wordt er daarnaast niet ontkend dat de huidige situatie in Gaza gevolgen heeft voor de psychologische toestand van de verzoekende partij. Zij toont echter niet aan dat zij hierdoor dermate beïnvloed wordt dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zal verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland of die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren.

Kortom, de verzoekende partij toont niet *in concreto* aan in welke mate haar fysieke en/of psychische gezondheidstoestand en haar eventuele (medicamenteuze) behandeling haar beletten om haar rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van deze psycho-medische problemen zou zijn op haar mogelijkheden om haar rechten in Griekenland uit te oefenen.

Voorts werd in voormelde beschikking tevens vastgesteld dat, in de mate psycho-medische opvolging noodzakelijk zou zijn, de verzoekende partij niet aantoonde dat zij in Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde medische en/of psychologische ondersteuning. Uit haar verklaringen blijkt niet dat ze de van haar te verwachten inspanningen heeft geleverd om psychologische zorgen te bekomen. Ook wordt eraan herinnerd dat de verzoekende partij haar Griekse verblijfsvergunning (ADET) nog geldig is, met name tot 9 maart 2026. Ze beschikt dus heden nog steeds over een wettelijk(e) verblijf(stitel) in Griekenland. Wat betreft de activering van haar AMKA maakt zij niet aannemelijk dat zij in geval van terugkeer naar Griekenland geen werk en huisvesting zal kunnen vinden en zij de vereiste documenten niet zal kunnen voorleggen voor het verkrijgen en/of het activeren van een AMKA. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partij geen bijzondere kwetsbaarheid heeft die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van haar zelfredzaamheid en autonomie en die het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden. Zoals geduïd in voormelde beschikking, blijkt uit de beschikbare informatie dat statushouders overigens ook zonder AMKA of zonder actieve AMKA toegang tot (gratis) gezondheidszorg hebben.

Aldus brengt de verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie ook thans geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar

Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5.3.3. In voormelde beschikking wordt voorts benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van de verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Er wordt echter vastgesteld dat na het verkrijgen van haar beschermingsstatus zij slechts ongeveer twee maanden in Griekenland heeft doorgebracht en dat zulke inspanningen niet genoegzaam mogen blijken uit de verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Ter terechtzitting voert de verzoekende partij geen concrete elementen aan die de beoordeling in de bestreden beslissing en de gronden van voormelde beschikking aan het wankelen brengen, zodat deze gronden onverminderd overeind blijven.

5.3.4. Derhalve blijkt uit niets en de verzoekende partij maakt niet *in concreto* aannemelijk dat haar situatie in Griekenland een was van of dat bij een terugkeer een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie dreigt zoals geduid door het Hof van Justitie in de al aangehaalde relevante rechtspraak, met name een situatie die haar niet in staat stelt om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. De verzoekende partij toont het tegendeel niet *in concreto* aan.

5.3.5. Aangezien de verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend wordt beoordeeld, moet niet opnieuw worden bepaald of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan de verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. De verzoekende partij is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is de verwijzing naar het onderzoek naar de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, door middel van een verwijzing naar de algemene (veiligheids)situatie in Gaza, niet dienstig. De situatie in Gaza, noch van haar familieleden aldaar, is, hoe betreuenswaardig ook, ter zake relevant gelet op de internationale bescherming die de verzoekende partij in Griekenland geniet en waarvan zij niet aantoot dat deze niet meer actueel of toereikend is.

Om de reden dat de verzoekende partij haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland onderzocht en beoordeeld wordt, is haar situatie in België niet relevant in het kader van huidig onderzoek, dat louter ten aanzien van Griekenland gebeurt. Dat zij hier werkt en haar familie kan helpen, is lovenswaardig, maar heeft geen betrekking op de verzoekende partij haar persoonlijke situatie in Griekenland waar ze internationale bescherming geniet. Om die reden doet het hier niet ter zake.

6. Derhalve wordt, gelet op het voorgaande, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend vijftieng door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. RYCKASEYS